

Yokluğun Rengi

– muhammed-meh · 16 Temmuz 2012

YOKLUĞUN RENGİ

Gün aşırı bir vakitte ufuk kızıl kızıldı
Yokluğa yolculuk apansız kapıma dayandı
Kaçmaya tedbir almaya bile gerek duymadım
***Gelişi öylesine pervasız öylesine ayan beyandı

Ortalık sütliman değil kıpkırmızı yangın yeriydi
Ekmek yandı güller yandı denizlerde su yandı
Ben varlığımın peşinde doludizgin koşarken
***Bütün renkler sırayla yokluğa boyandı

Azıksız çıktığım yokluğun bu son seferinde
Gün doğuşuyla karşıma çıkmaz çöller uyandı
Yokluğun rüyasına yok yok diyerek yatarken
***Şöyle bir maziye baktım da sadece bir andı.

Muhammed Mehmet Gül